

مهتاب

مستفا مهستور
له فارسيه وه: مهمود هومر باوزي

له وساوه كه زور مندال بووم مهتابم خوش دهويست. له و كاته وهي كه له گهال په سوول پشيله كانمان راو ده نان و بهردمان تيده گرتن، تا ماسيه سووره كانى نيو حه وزه كان نه خون. له و كاته وهي تا شه كهت و برسي ده بووين له كولان له گهال په سوول كه لايه نه مان (۱) ده كرد. نه و كاته ده چووين دوو سيومان له ميوه فروشه ده ستگيره كه ده دزي و پامان ده كرد، په سوول هر بهر پيوه گازی لئ ده گرت و لايه كي ده خوارد و منيش ده چووم له گهال مهتاب به شم ده كرد.

مالى مهتاب چوار كولان له خوار مالى ئيمه وه بوو، پيم وايه يه كه مين جار له ريزى نان وهر گرتندا بينيم و له پر ناشقى بووم. هميشه حزم ده كرد چيرپوكيكي ده رياره بنوسم، به لام خيالى مهتاب ده تگوت ماسي لوسه خيرا له چنگم ده خزي. تا ده هاتم بيگرم به نيوان دوو له په نجه مدا خوي ده خزاند و هله ده مات.

جاريك چيرپوكيكم نوسى پيم وابوو بؤ مهتابم نووسيوه، به لام كاتيک بؤ دايكم خوینده وه، به پيگه نينه وه گوتى: ”خو نه وه چيرپوكي مهتاب نييه نه وهي نووسيوته زياتر له چيرپوكي ناره زوو ده چي.“ ناره زووش دراوسيه كي چند كولان سه رووى مالى خومان بوو، به و هويه وه نام له و چيرپوكه نا ناره زوو. ئيستا هر چي بيري لئ ده كه مه وه نازانم بؤ چي له جياتي مهتاب به هله نووسيووم ناره زوو.

ماويه كه دواتر دووياره حزم كرد چيرپوكي مهتاب بنوسم، به لام چندان سال به سهر

پۆششتنى مەھتابدا تېپەپېيىو، منىش شىتېكى ئەوتۆم لەو لە خەيالدا نەمايو.

كاتى چىپۆكەكەم نووسى كىژۆلەي نىو چىپۆكەكە گوتى: "خۆ من فرووغم نەك مەھتاب!" كاتى سەيرم كرد بىنېم راست دەكا. ئەو ھىچ شىتېكى لە مەھتاب ناچى. دواتر چەند چىپۆكېكى دىكەم بە مەبەستى مەھتاب نووسىن كە يان دەبوون بە "خەون"، يان "سىمىن"، يان "پەروىن" ئىدى تەواو نا ئومىد بووم. ئىستاشى لەگەلېچ چەندان سالە ھەر نەمتوانى چىپۆكى مەھتاب بنووسم. وردە وردە خەرىكە دىمە سەر ئەو باوەرپەي كە ھەر لەبنەرەتدا شىتېك بەناوى مەھتاب نەبوو، يان بۆخۆم دەلېم نەكا ھەمووى خەون و خەيال بووېي و كچېك بەناوى مەھتاب ھەرگىز لە كۆلانەكەي ئىمە نەبووېي. ھەر لەبەر ئەو ھەش بوو بىرپارم دا لە جياتى چىپۆكى مەھتاب، چىپۆكى پەسوول بنووسم.

*

ئەو سەردەمە من و پەسوول لەبەرى بەيانىيەو ھەشەو بە كۆلانەكاندا پاكەپاكمان بوو. پىكەو ھەلماتىنمان دەكرد، كۆترمان ھەلدەفراندن، پايسكلمان لىخ دەخوپى، دەچووينە دووكانى نانەوايەكە و قوتابخانە، زۆر جارن خۆمان لە قوتابخانە دەدزىيەو دەچووين بۆ سىنەما، واتە جارىك چووين. پەسوول پارەي لە ھەموو قوتابيانى پۆلەكە ئەستاندبوو، بەو بيانووي كە تۆپيان بۆ دەكپى، بەلام لە جياتى تۆپى مندالەكان دوو بلىتى سىنەماي كپى و پىكەو چووينە سىنەما.

پىم وايە فلىمىكى ھىندى بوو، پەسوول لە دەستپىكى فلىمەكەو تاكلۆتايى گرىا. بۆ پۆژى دواترىش مامۆستا سەماوات، لە مەيدانى

قوتابخانە لەبەرچاوى ھەموو قوتابىيان لەپىز دەرى ھىتاو داركارىيەكى باشى كرد.

دواتر بانگى سالارى پاككەرەوھى قوتابخانەي كرد، گۆرەوييە تاكە و تاكەكانى لەپىي داكەندن و بە شوولېكى تەپ بىست و پىنچ شوولې لە بەرى لاقانى داو بەو شىوھىە فەلاقەي كرد.

كاتى سالار فەلاقەي دەكرد، كراسە فشوفاۆلەكەي پەسوول كە ھى براكەي بوو، بەسەر چاوانىدا كشابوو، ئىمە ھەموومان سكى پوتى پەسوولمان بىنى كە لەگەل ھەر لىدانىكى بەرەپىي ھەك مار پىچى دەدا. ئەو ھەندەي لىدا، تا تابلىتەكانى سىنەماي لە گىرفانى ھەلپزانە خواروھ.

ئىوارەيەكى گەرم بوو كە پەسوول گوتى: "ھەز دەكەي سەيرى فلىم بكەي؟" گوتم: "بەلئى ھەزىم لىيە، بەلام چۆن؟ ئىمە كە پارەمان پى نىيە."

پەسوول گوتى: "ئەو يان لەسەر من!" دواتر چەند كۆلانىك چووينە خوارتر. شەوانە

لە سالۆنى ھاوينەي سىنەما مولن پوژ فىلميان نىمايش دەكرد، پەسوول منى بردە كەلاوھىەكى پشتى سالۆنە ھاوينىيەكە. ئەوئى ئەو ھەندە تارىك بوو لىي ترسام. لە دوورەو دەنگى ھەپەي سەگان دەھات. پەسوول پەنجەي ھەردو دەستانى لىك گرىدان و منىش پىم لەنىو پەنجە گرىدراوھەكانى نا و چووم لەسەر شانانى ھەستام. كاتى پەسوول ھەستا پەردەي سىنەمام بىنى. پەسوول بە سەختى خۆي پاكترىبوو، لەخوار مەنەو لۆژە لۆژى دەكرد. خەلكى لەسەر پلىكانەي سىنەما دانىشتبوون و تەماشاي فلىمەكەيان دەكرد.

پەسوول پرسى: "ھىچ دەبىنى؟" گوتم: "بەلئى، بەلام ئەگەر مجبۆرەكە بمانبىنى چى روودەدا؟"

په سوول دهستی له دیواره که توند کرد و گوتی: "نه وه شیان له سهر من."

من هه رچیم له سهر په رده که ده بینی بو په سوولم باس ده کرد، تا کوتایی فلیمه که من و په سوول چه ند جاریک په کتریمان شوین گورپکئ کرد تا به سهره ته ماشای فلیمه که بکه یین و نه وه ی ده ماندیت بو په کتریمان ده گپرایه وه . به و شیوه یه شه وانه له گه ل په سوول ده چوینه کاوله خانووه که ی پشتی سالونی هاوینه ی سینما مولن پوژ و تا درهنگ ده بوو ته ماشای فلیمان ده کرد .

کاتی په سوول له قه لاندوشی من بوو، له و هه موو سه گره په ی له ده وری سینما به رز ده بووه وه تو قی بووم، به لام کاتیک به سهر شانی په سوول وه له په رده ی سینما که پاده مام، ئیتر تاریکی و سه گه کانم له بیر ده چوونه وه . شه ویک له و کاته ی که په سوول له سهر شانم بوو چه ند سه گیک له دووره وه به ره و لام هاتن . من له ترسان چریکاندم و له ژیر پی پی په سوول هاتمه ده ره وه . په سوول له سه ریوه که وته خواره وه و چه ناگه ی بهر دیواری سینما که وت و ددانیکی پیشه وه ی شکا .

چه ند شه ویک دواتر په سوول گوتی: "حه ز ده که ی بچین ته ماشای فلیمی سینما می بکه یین؟"

گوتم: "حه زم لئی به لام له تاریکی و سه گان ده ترسم."

په سوول گوتی: "نه وه یان له سهر من." به یه که وه به ره و مزگه وتی فه زلی پویشترین که له بازاری قوماش فروشان بوو. گوتم: "له به رچی هاتینه ئیره؟"

په سوول گوتی: "وسسس!" خه لکی له ژووری مزگه وتی نوژیان ده کرد .

په سوول به ده وروربه ری خویدا پوانی و دواتر به کوورپه کوورپه به ره و مناره که ی که به سهر شوینی نوژی کردنه وه بوو پویشست، ده رگا دارینه که ی کرده وه و دهنگی نه رماده زه رده کانی ده رگا که به رز بوونه وه . په سوول به ده ست ناماژهی کرد که به دوایدا برپوم . هه واکه گهرم بوو، په سوول کراسیکی فشفوفول و گه وره ی له به ردا بوو، که تا سهر نه ژوتیانی هاتبوو . که چوینه نیو مناره هه وایه که گهرم و داوه ستاوتر بوو . که ده رگایه که داخرا ژووری مناره نه وه نده تاریک و نه نگوسته چاو بوو، هیچ جییه کمان نه ده دیت . گوتم: "ره سوول من ده ترسم."

په سوول گوتی: "که ره! پیم بلئی له چی ده ترسی، مه گه ر ناته وی ته ماشای سینما بکه ی؟"

گوتم: "ناخر ئیره زور تاریکه، من هیچ شتیک نابینم، ناخر ته ماشای سینما و فیلم چ پیوه ندییه کی به مناره وه هه یه؟"

په سوول گوتی: "هه ر که میکی دیکه و چاوت له گه ل تاریکی پادین."

دواتر دهنگی پیانم بیست که چه ند هه ناگای تر چووه سه ره وه . قادرمه کان له خشت بوون و تا لووتکه ی مناره به لوولپیچی سه رده که وتن .

کاتی چه ند قادرمه یه ک چومه سه ره وه گوتم: "نه گه ر مجیوری مزگه وت بمانبینی چیمان به سه ر دینی؟"

پییم وایه په سوول گه یشتبووه ترپکی مناره که و به دهنگیکی کزه وه گوتبیتی "نه وه شیان له سهر من!"

له سه ر مناره که وه هه و پووناکتر بوو، گویم له دهنگی گیزه گیزیک بوو: دیار بوو له که لینی خشته کانی میش ههنگ شاننه یان هه لبه ستبوو . خوم کیشایه دواوه تا ههنگه کان پیمه وه نه دن .

په سوول هوارى كرد: "خېرابه فليمه كه ده ستي پى كرد."

كاتى گه يشتينه سه رى مناره كه وهه ناسه بركى كه وتبووم. كزه بايه كى ساردى ده هات. په سوول به سه رده سته درېزه كى كراسه كى ناره كى نيوچه وانى سرپيه وه. له ترسى مجبوري مزگه وت و تاريخى شوينه كه و به رزى مناره و پيوه دانى ميش ههنگان نه ژنوم ده له رزىن. وام به خه يالدا هات كه مناره كه به لاي پاست و چه پدا پاده ژى و ئيمه له و به رزاييه وه به م لا و نه و لادا ديين ..

گوتم: "هر نه كه ومه خواره وه!"

په سوول گوته: "كه ره، مه ترسه!"

دواتر به ده سته نامازهى بى كولا نه كى خوار مزگه وت كرد و توانيم له و به رزاييه وه په رده پووناكه كى سالونى هاوينه كى سينه ما مولن پوژ، وهك كه سيك كه له باله كوونى سينه ما كه وه دانيشتبى بييم. په رده كى سينه ما وهك پارچه يهك پووناكى له ناوه ندى كولانتيكى تاريخى شار ده دره وشايه وه.

گوتم: "هه به لا نه شوينه ت چون دوزيوه ته وه؟"

په سوول گوته: "وسسس، ته ماشاى فليمه كه بكه و ته واو."

به و شيويه تا كوتايى ته ماشاى فليمه كه مان كرد، هرچه نده دارتيليكى كاره با له ناوه پاستى كولا نه كه ريك هه لچوبو، پيشى په رده كى سينه ماى له به رچاومان دوو كه رت كردبو، له و دووره وهش گويمان له هيج دهنگيك نه ده بو. ئيتر ته واوى ئيواران كارى من و په سوول بووبو به وهى كه به ره و مزگه وتى فه زلى بروين و به ماته ماته بچينه لاي مناره كه و ده رگا دارينه كى بكه ينه وه و دهنگى نه رماده ژهنگاوييه كانى ده رگا كه به رز بيته وه و بچينه نيو مناره كه وه و نالقه ريزه كى ده رگا كه داده ينه وه

و نيو مناره كه تاريخ بيى و من له تاريخى و پيوه دانى ههنگه كان بترسم، دواتر به قادرمه لول پچه كاندا سه ركه وين تا بگه ينه ترؤپكى مناره كه، نه ژنوكانم له ترسان بله رزى و به په سوول بلييم: "نه گه ر مجبوري مزگه وته كه پيمان بزاني چى؟" و نه ويش بلى: "نه ويش له سه ر من!" و تا درهنگ دادى ته ماشاى فيلم بكه ين و ناسوده دانيشين.

كاتى نيوه پو بوو من و په سوول له ريزى وه رگرتنى ناندا بووين. چاوم به مهتاب كه وت، نازانم بوچى ناشقى بووم. شاتر عه باس نانه گه رمه كانى له سه ر ده ستي داده نام و منيش نغروى خه يالى مهتاب بووم و ده ستم نه ده سووتا. قزه دريژ و په شه كى تا سه ر كه مبه رى شوپ بووبو وه، تيتوويه كى شينى له پيشه سه رى به ستيبو تا قزى نالوز نه بيى، به لام دلى منى نالوز كردبوو. نانه كانم دانه ده ستي په سوول تا بى دايكميان بباته وه و خو يشم تا گه ياندمه وه ماله وه كه چند كولا نيك خوار مالى خومان بوو، به شوين مهتابدا پو يشتم و ماله كه يانم دوزييه وه. كولا نى مالى مهتاب به سه ر كولا نى پشتى سينه ما مولن پوژدا ده كرايه وه. نه و كاته من ته مهنم ده سالان و مهتابيش له پولى يه كه م بوو. ئيتر به و شيويه هه موو نيوه پو يان ده چوممه لاي نانه وايه كى شاتر عه باس تا چاوم به مهتاب بكه ويى. كاتى ده مديت شاتر عه باس نانه گه رمه كانى له سه ر ده ستي مهتاب داده نا خوزگه م ده خواست من له شويني شاتر عه باس بام. كاتيكيش مهتاب نانه كى له نيو چاروكه گولداره كه داويشت هزم ده كرد نه و نانه گه رمانه كى نيو چاروكه كى بوومايه. كاتيكي مهتاب ده گه يشته وه به ر ده رگا و به قاقمه كى ده رگا كه يدا ده كيشا، خوزگه م ده خواست قاقمه كى

دهرگایه که بوومایه . کاتیکیش دایکی دههات
دهرگاکه ی دهکردهوه و نانکهه ی لیوهردهگرت
حهسرهتی ئهوه م دهکیشا دایکی مههتاب
بوومایه، له وکاته دا که مههتاب له تی نانی لی
دهکردهوه و بو ماسییه سوورهکانی دهخسته
ناو حهوزه که وه، له دلی خو مدها ده مگوت بریا
یهکیک بوومایه له و ماسییه سوورانه ی نیو
حهوزه که .

پوژیک له مههتابم پرسی: ”حهز دهکه ی
ته ماشای فلیم بکه ی؟“

گوتی: ”به لی حهز دهکه م. ئیواره بوو که
به ره و مناره که پویشتین، دهرگایه که م کردهوه
و چووینه نیو مناره تاریکه که، مههتاب گوتی:
”من له تاریکی دهترسم.“

گوتم: ”ترسی پیناوئ هه رکه میکی دیکه و
چاوت له گه ل تاریکی رادین.“

مههتاب له پیش منه وه به قادرمه پیچاو پیچهکانی
مناره که دا سه رکه وت .

بایه کی به هیز له نیو مناره که دههات و قژی
مههتابی ته خشان و په خشان ده کرد. قژی
به شیوه یه یک به م لا و ئه و لادا ده سووران زور
جار به شیکیان بهر پوومه تم ده که وتن. گه یستمه
شانه ههنگوینه که، مههتاب گوتی: ”وای چه ند
ههنگوینی پیوه یه!“ و خو ی کیشایه دواوه .

گوتم: ”حهز له ههنگوین دهکه ی؟“
گوتی: ”هه ر زور!“

که گه یشتینه سه ری مناره که فلیمه که دهستی
پئ کردبوو. مههتاب له په رده ی سینه مایه که
پاما که له ناوه راستی کولانه تاریکه که وه ک
فانتوسیکی گه وره ده ئایسا. ئه و شه وه نه له
به رزی مناره که ترسام، نه له تاریکی و نه له
ههنگه کان و نه له مجپوری مزگه وت. ئه ژنوم
نده له رزین. من له جیاتی په رده ی سینه ما

نغرو ی مههتاب بووم و په سوولیش له و بابه ته
ئاگادار نه بوو.

ئیواران که مندال ده پزانه کولانه کان، من به
پاسکیله که م له کولانی مالی مههتاب دههاتم
و ده چووم و له مههتاب راده مام که له چکیکی
گولداری له سه ر نابوو، به خه یالم هه زار جار
له چکه که یم له نیو له پی دهستم دهگوشی و بوئم
پیوه ده کرد و هه زار جاریش خو زگه م دهخواست
و ده مگوت خو زگه له چکه گولداره که ی سه ری
مههتاب بوومایه .

دوانیوه پویه کی گه رم بوو که به په سوولم
گوت بچین بو مزگه وتی فه زلی .

په سوول گوتی: ”که ره، خو ئیستا فلیم لی
نادری.“

گوتم: ”ئه وه یان بو فلیم نییه کاریکی دیکه م
هه یه .“

پیکه وه به ره و مزگه وتی فه زلی وه پئ که وتین .
مزگه وت که چول بوو، مجپوره که سه رگه رمی
که سکدانی فه رشهکانی مزگه وت بوو. دهرگای
مناره که کرابوو وه. من له پیش په سوول وه
چوومه ژوو ره وه و خیرا به قادرمه کانداه سه رکه وتم.
په سوولیش به دوا ی مندا هات، به لام دواتر له سه ر
یه کی له قادرمه کان دانیشتم. کاتئ گه یستمه
لای شانه ههنگوینه که هه ناسه م سواربووو.
په سوول خه ریک بوو به ردیکی بچووی له نیو
قلیشی پیلوه که ی دهر دینا، که من دهستم بو
شانه ی ههنگه کان برد. کاتئ یه کی له شانه پر
ههنگوینه کانم دهره ئینا میش ههنگ پزانه سه رم.
له ئازاران پر به گه رووم هاوارم کرد .

په سوول گوتی: ”ئه وه چی بوو؟“
گوتم: ”میش ههنگ هاتن پاکه!“

په سوول هیشتا پیلوهکانی له پی نه کردبوونه وه
که میشه کان له ده موچاوی ئالان. چه ند میشیک

چوویونه نیو کراسه که مه وه و له ژیره وه به سینگ و سکیا نه وه ده دام. په سوول گه یشته خواره وه ی مناره که، مجیره که چاوی پیکه وت و توند گوچکه ی گرت. کاتئ گه یشته خواره وه چاوم به پیلای پوه سوول که وت که له گوشه یه که وت بوو، مجیره که په سوول دابووه به رشه قازلان، من نازایانه و زور به خیرایی له ده رگای مزگه وت چوومه ده ره وه و خوم گه یانده بازاری قوماشفرۆشان. له نازاران ده گریام. دواتر به ره و پشتی کولانی سینه ما مولن پوژ. مه هتاب له کولانه که وه ستابوو، به پارچه گه چیک وینه ی له سر دیواره که ده کیشا. کاتئ گه یشته لای ته وای جه ستم به هوی پیوه دانی میسه کانه وه ده چروزیاه وه.

مه هتاب سهیری ده ستانی کردم و گوتی: "نه وه چییه؟"

گوتم: "مه نگوینم بو هیناوی!"

ئینجا مه هتاب دهستی گرتم تا هه نگوینه که م لئ وه رگری. کاتئ مه هتاب که وت له ستنه وه ی له پی ده ست و په نجه کانم هه زارچار خۆزگه م ده خواست خۆزگه منبام له جیی ده سته کانم.. پوژیک به ری به یانی که له خو وه هه ستام، په سوول گوتی به چاوی خوی دیویه تی که مالی مه هتاب باریان کردوو و مالیان له و گه په که ی خۆمان نه ماوه. له و کاته وه تا ئیستا، ئیتر هه رگیز مه هتابم نه دیته وه. هه میسه به خه یال قسم له گه ل ده کرد. یاریم له گه ل ده کرد، هه نگوینم بو ده هینا و له بهر خاتری نه و چوومه سه ردارگوین، تا گوینزی بو به رده مه وه و له خه یالمدای شیعرم بو ده لئ:

شه ویکی مانگه شه و

مانگ دیته خه ونم

شه قام به شه قام ده مباب،

بو نیو په زان، باغی هه لووژه،

دول به دول، بیابانه و بیابان، نه و شوینته ی شه وان

له و دیو بیسه لانه کان

په ریبه که به ترس و له رزه وه دیت

قاچه کانی ده خاته نیو نای سه رچاوه و

قره نالوزه که ی دادین.

به دل مه یلی مه هتاب ده که م، هه ر چه نده ژنم هیناوه و چه ند مندالیکه ی ژیکه له ی ورکگپرش له به ری به یانییه وه تا شه و له به رده ست و پیمدا دین و ده چن، به لام خه یالی مه هتاب هیشتا وه که په پوله یه که له میسکه مدا باله کانی پیکدا ده دا. بیر له هه ر شتی که ده که مه وه له سه ری ده نیشی و ده لئ: "نه ی من چی؟" ته نانه ت له خه ونیشدا ده نگی پیکدادانی باله ناسکه کانی ده بیستم و سه راسیمه له خو وه هه لده ستم و ده بینم مه هتاب لیره نییه.

له نیو حه وشه که دیم و ده چم و له قه راغی هه رزه که داده نیشم، له و ماسیه سوورانه پاده میتم که له گوشه یه کی هه رزه که قه راریان گرتوو. ده نگی پیکدادانی ده رگای حه وشه ده بیستم. په سوول که پالی وه ده رگایه که وه داوه و وه هه ناسه پرکئ که وتوو، پوومه ته کانی وه که ده بده به به هوی پیوه دانی میسه کانه وه هه لساوه. کراسه فشو فوله که ی برایه که ی له به رداو چاوه کانی پر له فرمیسک.

پئی ده لئیم: "بوچی ده گری؟"

ده لئ: "دلنیا به به هوی پیوه دانی میسه کانه وه نییه. له بهر نه و چیرۆکه یه که نووسیوته. نه و چیرۆکه له سه ر من نییه له سه ر مه هتابه."

دواتر له ده رگای حه وشه ده چیته ده ره وه. له شوینی خوم هه لده ستم و به شوین په سوولدا ده پوم. کاتئ ده گمه سه رشه قامه که سه رم ده سوورمی: فروغ و پوئیا و په روین و ناره زوو

لهگۆشه يهك دانيشتونون و دهگريين .

دهلئيم "ئوه چى پووى داوه؟"

ئاره زوو دهلئى: "تۆ مهتابت له ئيمه
خۆشتر دهوئى." دواتر پوئيا دهلئى: "خۆ من
له مهتاب جوانترم . بۆچى بهردهوام بىر له
مهتاب دهكه يهوه؟" تهنا ته پيروين به دهنگه
كز و ناسكه كهى دهلئى: "خۆزگه من مهتاب
بوومايه ." دواتر ئه وهنده هاتوهاوار دهئينه وه من
نيگه ران ده بيم و دهلئيم: "پقم له هه مووتانه جگه
له مهتاب." و له و شوئنه دوور دهكه ومه وه .
كاتى دهگه مه بهر دووكانى نانه وا شاتر عه باس
به سه رنجوه له پىزى كچان ده پروانم، بهلكوو
مهتابيان له نيتودا بدۆزمه وه . له شوئنى خۆم
وشك ده بيم . هه موو كچه كان بوونه ته مهتاب .
دهلئى گيژ بووم . دهچمه وه مال و له ليوارى
حه زه كه داده نيشم . چهند لوئچى ئاو به ده م
و چاومدا ده ده م، بهلكوو بيمه وه سه رخۆم .
ته ماشاى ماسييه سووره كان ده كه م . هه موويان
بوونه ته مهتاب . تا ئانيشكم ده ست ده به مه
نيو ئاوه كه تا يه كى له مهتابه كان بگرم .
مهتابه كان ئه وه نده لووس و لينجن به نيو
په نجه كانى ده ستمدا ده خزينه ده ره وه له سه ر
حه زه كه هه لده ستم هه زار جار خۆزگه ده خوازم
ئاوى هه زه كه بوومايه تا مهتابه كان مه له يان
له ناودا كردبام .

مسته فا مه ستور

پۆماننوس و وه رگيپى فارس، له سالى ۱۹۶۴
له شارى ئه هواز له داىك بووه، ده رچووى به شى
ئه ندازيارى بيناسازى و بپروانامه ي ماسته رى له
زمان و ئه ده بياتى فارسى هه يه .

يه كه مين به ره مه ي ئه ده بى خۆى به ناوى (دو
چشم خانه خيس) له ته مه نى ۲۵ سالىدا بلآو

كردووه ته وه و به ناوبانگتريين پۆمانى (روخسارى
خودا) يه كه له سالى ۲۰۰۱ بلآو كراوه ته وه و
تاكوو ئيستا (۸۸) جار له ئيران چاپ
كراوه ته وه و له سالى ۲۰۲۰ كراوه به كوردى و
له لايه ن ده زگاي فيرپوونه وه بلآو كراوه ته وه .

په راويژ:

(۱) كه لايه نه: هه لماتين .

سه رچاوه:

كۆمه له چيرۆكى (عه شقى سه ر پياده پۆ)

ناوى نووسه ر: مسته فا مه ستور

نشر: چشمه / ۱۳۹۶

چاپى هه ژده يه م، تاران / ل ۱۳۰ - ۱۴۰